

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En EU-dagsorden for børns rettigheder

KOM(2011) 60 endelig

(2012/C 43/08)

Ordfører: **Kinga JOÓ**

Kommissionen besluttede den 15. februar 2011 under henvisning til artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En dagsorden for børns rettigheder«

KOM(2011) 60 endelig.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab, der vedtog sin udtalelse den 8. november 2011.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 476. plenarforsamling den 7.-8. december 2011, mødet den 7. december, følgende udtalelse med 170 stemmer for, 2 imod og 5 hverken for eller imod:

1. Resumé og henstillinger

1.1 EØSU hilser Kommissionens meddelelse om »En EU-dagsorden for børns rettigheder«, som blev offentliggjort den 15. februar 2011, velkommen og udtrykker håb om, at den kommer til at danne grundlag for fuld gennemførelse af FN-konventionen om barnets rettigheder og for den videst mulige integration af børnerettighedsaspektet i EU's politikker. Meddelelsen har været fire år undervejs. Dens forløber var meddelelsen »Mod en EU-strategi for børns rettigheder« fra juli 2006, som EØSU dengang afgav udtalelse om ⁽¹⁾.

1.2 Børn er en befolkningsgruppe i EU, hvis velfærd og trivsel er af grundlæggende betydning. Det gælder både, når man ser på deres generelle situation og livskvalitet, og når man betragter dem som en investering i fremtiden. En god barndom med et sikkerhedsnet af rettigheder sikrer udvikling på det sociale og økonomiske område og gør EU i stand til at nå sine mål på alle områder. Det bør understreges, at idéen om at se på børn som en »investering i fremtiden« skal gå hånd i hånd med begrebet »en lykkelig barndom«, eftersom nutiden, både for børnene og samfundet, er lige så vigtig som fremtiden.

1.3 EØSU konstaterer, at EU-traktatens artikel 3, stk. 3, indfører beskyttelse af børns rettigheder som et EU-mål, og at denne beskyttelse er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder, der er juridisk bindende. Chartret finder anvendelse på tiltag fra alle EU-institutioner og -organer og på medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten. Ethvert nyt forslag til EU-lovgivning bliver derfor vurderet i forhold til dets indvirkning på de grundlæggende rettigheder, herunder børns rettigheder.

1.4 EØSU noterer sig, at meddelelsens mål er beskedne og begrænsede. Den Europæiske Union har ikke ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder, mens den har ratificeret FN's konvention om rettigheder for personer med handicap ⁽²⁾. EU bør finde en måde, hvorpå Unionen kan tilslutte sig børnekonventionen ensidigt ⁽³⁾. Medlemsstaterne bør udarbejde omfattende rapporter hvert andet år for at overvåge børns situation. De skal ikke kun omfatte børns økonomiske situation, men også alle andre faktorer, der bidrager til deres trivsel, baseret på systematisk dataindsamling, forskning og analyser. Dette ville lette oprettelsen af en EU-database og et evalueringsredskab, der kan supplere de eksisterende tilgængelige oplysninger.

1.5 EØSU mener, at der i højere grad bør anvendes data og oplysninger fra bl.a. regeringsrapporter og civilsamfundsorganisationers rapporter, der er udarbejdet for FN's komité for barnets rettigheder. Det vil gøre det muligt at sammenligne medlemsstaternes indsats for at beskytte og styrke børns rettigheder. Samtidig bør forskellige internationale organisationer som Eurostat, OECD og Verdensbanken opfordres til at indsamle data om børns rettigheder og til at anvende de relevante indikatorer i forbindelse med systematisk indsamling og analyse. EØSU anbefaler, at EU arbejder tæt sammen med Europarådet for at skabe synergier mellem deres programmer ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/4>

⁽³⁾ Børnekonventionen kan kun undertegnes og tiltrædes af stater, i modsætning til konventionen om rettigheder for personer med handicap, som også kan undertegnes og tiltrædes af regionale organisationer. En mulig løsning kunne være en ensidig tiltrædelseserklæring fra EU, som i praksis kunne have de samme effekter som en egentlig tiltrædelse, men uden de samme ratificeringsproblemer.

⁽⁴⁾ Europarådets kommende strategi om børns rettigheder 2012-2015 og andre strategier på relaterede områder.

⁽¹⁾ KOM(2006) 367 endelig, EUT C 325 af 30.12.2006, s. 65-70.

1.6 Det bekymrer EØSU, at meddelelsen ikke indeholder nogen effektiv strategi for gennemførelse eller anvendelse af dagsordenen for børns rettigheder, selv om indikatorerne udsendt af EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder og den omfattende liste over evalueringsinstrumenter, der er udarbejdet med henblik på gennemførelse af FN's konvention om barnets rettigheder, kunne være et tilfredsstillende grundlag for en sådan strategi, der jo ville være en garanti for, at strategien om børns rettigheder bliver gennemført og håndhævet.

1.7 Det er nødvendigt, at børn reelt deltager i forberedelsen af afgørelser, der vedrører dem selv, og i evalueringen af programmerne. Det ville også være hensigtsmæssigt at måle deres tilfredshed og evaluere deres synspunkter. EØSU bifalder Kommissionens bestræbelser på at involvere børn og støtte deres deltagelse i alle spørgsmål, der angår dem. Det er også væsentligt at inddrage, hvad fagorganisationer og fagfolk, der arbejder med børn, har at sige.

1.8 EØSU anbefaler, at programmer, der er iværksat for at sikre håndhævelse og beskyttelse af børns rettigheder, skaber synergi og samspil med andre EU-programmer (om uddannelse, unge, integration af romaer, fattigdomsbekæmpelse, børnevenlig retspleje, solidaritet mellem generationerne, eksterne relationer). Disse programmer bør også på en synlig måde understrege spørgsmål, der angår børns rettigheder, velfærd og trivsel. EØSU finder det også vigtigt, at man sikrer børns rettigheder ved at benytte en integreret tilgang med tæt samarbejde og koordination mellem Kommissionens forskellige direktorater.

1.9 EØSU anbefaler, at gennemførelsen af Europa 2020-strategien også evalueres ud fra perspektivet om børns rettigheder og trivsel på en måde, der stemmer overens med strategiens mål. Disse mål bør kunne evalueres separat ud fra et langsigtet planlægningsperspektiv (da børn er en investering i fremtiden).

1.10 EØSU anbefaler, at EU på såvel nationalt som europæisk niveau er særlig opmærksom på at beskytte og håndhæve særligt udsatte børnegrupperes rettigheder (børn, der lever i fattigdom, langt fra deres familie, på institution; børn der er truet af eller ofre for vold eller udnyttelse, handicappede børn, børn fra etniske minoriteter eller med indvandrerbaggrund, uledsagede børn, flygtninge, børn, der er løbet hjemmefra, børn, der er blevet efterladt af forældre, der emigrerer). Af hensyn til beskyttelsen af børns rettigheder og af retten til integritet og menneskelig værdighed fordømmer EØSU al anvendelse af vold mod børn. Det gælder også vold, som anvendes i »opdragelsesøjemed« i hjemmet. EØSU opfordrer derfor alle EU's medlemsstater til at lovgive om et forbud mod korporlig afstraffelse af børn og gentager kravet om en særlig repræsentant.

1.11 EØSU finder det særlig vigtigt, at man formidler og underviser i børns rettigheder og midlerne til at beskytte og håndhæve disse rettigheder. Udover at give offentligheden information af høj kvalitet bør man især sørge for at informere beslutningstagere, aktører inden for retsvæsenet og andre aktører samt nationale og europæiske specialister og politikere. Der bør også fokuseres på uddannelse af personer, der arbejder med børn og familier, samt på forældrene og børnene selv, ikke

blot for at sikre, at de er bevidste om børns rettigheder, men også at de forstår det nødvendige i, at børn har menneskerettigheder – at de ikke kun er »mini-voksne med mini-rettigheder«, men skal have større beskyttelse på grund af deres sårbarhed, alder og situation. Medlemsstaterne bør støtte familier på enhver mulig måde, da det er af afgørende betydning for barnets tarv.

1.12 EØSU anerkender, at børns rettigheder skal anskues i hele den komplekse sammenhæng og ikke isoleret, men anbefaler dog et særligt fokus på bestemte spørgsmål såsom tilgængelig og gratis sundhedspleje af høj kvalitet for mødre før og efter fødslen, dvs. et folkesundheds- og børnesundhedsaspekt, og på de spørgsmål, som behandles i Kommissionens meddelelse, f.eks. børnevenlig retspleje og mindreårige lovovertrædere ⁽⁵⁾.

1.13 For at opnå en retspleje, som ikke påvirker børn negativt, opfordrer EØSU til at indføre foranstaltninger til beskyttet vidneafhøring af såvel børn, der er ofre for seksuelle forbrydelser, som børn, der er involveret i forældrenes skilsmisssag. Ved vidneafhøringen bør man undgå at udsætte barnet for yderligere traumer, og afhøringen bør derfor gennemføres med bistand fra specialuddannede professionelle eksperter og eventuelt på et neutralt sted, dvs. ikke i en retsbygning.

1.14 Børnefattigdom, afsavn, diskrimination og udstødelse er nogle af de alvorligste hindringer for håndhævelse af børns rettigheder. Derfor gentager EØSU sin anbefaling fra tidligere udtalelser om, at man på disse områder især koncentrerer sig om gennemførelse, overvågning og evaluering af programmer i tæt sammenhæng med Europa 2020-strategiens mål om nedbringelse af fattigdom og om alle former for uddannelse. I det øjemed skal der udvikles nye indikatorer. Børnerelaterede politikker og tiltag bør altid have højeste prioritet.

1.15 På baggrund af den økonomiske krise, finansielle begrænsninger og begrænsede ressourcer anbefaler EØSU, at man især er opmærksom på at sikre, at problemerne ikke vokser sig større, og at de nuværende aktiviteter til beskyttelse og styrkelse af børns rettigheder ikke ofres til fordel for omkostningsbesparende foranstaltninger.

2. Baggrund

2.1 Alle EU's medlemsstater har ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder ⁽⁶⁾ (i det følgende benævnt »børnekonventionen«), og i de fleste af disse lande er den blevet en fast del af den nationale lovgivning. Det er derfor obligatorisk at gennemføre den. FN-konventionen om barnets rettigheder er den menneskerettighedskonvention, der er blevet ratificeret af flest lande i verden. Den har i løbet af de sidste 20 år radikalt ændret principper og praksis angående børns stilling, rettigheder og rolle.

⁽⁵⁾ EUT C 110 af 9.5.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/crc.htm>

2.2 Kommissionen definerede børn som en hovedprioritet blandt sine strategiske mål for perioden 2005-2009, og i juli 2006 udsendte den en separat meddelelse, *Mod en EU-strategi for børns rettigheder* (7). Den foreslog heri, at man fastlægger en overordnet strategi for børns rettigheder, indarbejder beskyttelse og styrkelse af børns rettigheder i alle EU's interne og eksterne politikområder og støtter medlemsstaternes arbejde på dette område.

2.3 EØSU har efterlyst en omfattende, kompleks og helhedsorienteret EU-strategi, der helt og fuldt kan garantere børns rettigheder i henhold til FN's børnekonvention, både i EU's interne og eksterne politikker og i forbindelse med medlemsstaternes initiativer til gennemførelse af strategien om børns rettigheder (8).

2.4 I sin udtalelse fra 2006 påpegede EØSU, at tilgangen til børns rettigheder i EU's politikker bør bygge på FN's konvention om barnets rettigheder og dens to valgfri protokoller samt på de relevante milleniumudviklingsmål (9) og den europæiske menneskerettighedskonvention. EØSU har i den seneste tid afgivet flere udtalelser om de forskellige aspekter af børns rettigheder (10).

2.5 EU's charter om grundlæggende rettigheder, der i artikel 24 fastlægger princippet om at beskytte og fremme børns rettigheder, blev et retligt bindende dokument med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten den 1. december 2009. For første gang i EU's historie henviser traktaten om Den Europæiske Union direkte til beskyttelse af børns rettigheder, nemlig i artikel 3 (11). »Beskyttelse og fremme af børns rettigheder er et af Den Europæiske Unions mål. Alle politikker og handlinger, der berører børn, skal udformes, gennemføres og overvåges under hensyntagen til barnets tarv« (12).

2.6 I EU's, Europarådets og FN's børnerettighedsprogrammer har vi fundet frem til fire emner, som de alle behandler: fattigdom og social udstødelse, børn som ofre for vold, særligt udsatte børnegrupper og behovet for aktivt at inddrage, rådspørge og lytte til børn om spørgsmål, der er relevante for dem. Et andet emne, der er fælles for EU og Europarådet, er børnevenlig retspleje og familierpolitik.

2.7 I sin udtalelse (13) fra juni 2010 understregede Regionsudvalget, at børns rettigheder skal gennemføres på tværs af alle emner. Det kræver en flerdimensionel tilgang og indarbejdning af børnerelaterede spørgsmål i alle EU's og medlemsstaternes politikker.

2.8 Kommissionen har oprettet et europæisk forum for børns rettigheder med deltagelse af civilsamfundsorganisationer. Det er trådt sammen fem gange og har givet udtryk for sin mening om den strategi, der nu er under udarbejdelse. Der er desuden foretaget to undersøgelser af børns viden om deres rettigheder og deres syn på emnet. Resultatet af disse undersøgelser indgik i forberedelsen af programmet (14). I Kommissionens meddelelse henvises der også til Europarådets definition af børns rettigheder, især med hensyn til vold mod børn, indsatsen for at sikre børnevenlig retspleje og de relevante henstillinger og konventioner.

2.9 Aktionsgruppen for børns rettigheder (Child Rights Action Group – CRAG) (15) er en vigtig gruppe af civilsamfundsorganisationer. Den er en uformel samling af ngo'er, der har til formål at samarbejde om at opfølge og gennemføre Kommissionens meddelelse *Mod en EU-strategi for børns rettigheder*.

2.10 I foråret 2011 blev der dannet en uformel, tværpolitisk alliance i Europa-Parlamentet om børns rettigheder. Dens selvvalgte hovedopgave er sikre en koordineret og sammenhængende tilgang til spørgsmål, der vedrører børn, og især børns rettigheder (16).

3. Børns rettigheder i EU

3.1 EØSU bifalder Kommissionens første årsberetning om anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder (17), der blev offentliggjort den 31. marts 2011, og som ser nærmere på chartrets seks store kapitler (værdighed, friheder, ligestilling, solidaritet, borgerrettigheder og retfærdighed i retssystemet), med en separat artikel om børns rettigheder i kapitlet om »Ligestilling«. I EU's charter om grundlæggende rettigheder forpligter EU sig udtrykkeligt til at håndhæve børns ret til overlevelse, beskyttelse, udvikling og aktiv deltagelse.

(7) KOM(2006) 367 endelig.

(8) EUT C 325 af 30.12.2006, s. 65-70.

(9) FN's generalforsamling, FN's milleniumerklæring, 8. september 2000.

(10) EUT C 48 af 15.2.2011, s. 138-144, EUT C 44 af 11.2.2011, s. 34-39, EUT C 339 af 14.12.2010, s. 1-6, EUT C 317 af 23.12.2009, s. 43-48.

(11) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:DA:PDF>

(12) http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/rights-child/index_en.htm

(13) EUT C 267 af 1.10.2010, s. 46-51.

(14) Eurobarometer: http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_235_en.pdf.

(15) Gruppens medlemmer: Terre des Hommes, World Vision, European Foundation for Street Children Worldwide, Red Barnet, Euronet – European Children's Network, Eurochild, Plan International, SOS Kinderdorf International, <http://www.eph.org/a/2610>.

(16) <http://www.eurochild.org/> (http://www.eurochild.org/index.php?id=208&tx_ttnews%5Btt_news%5D=1819&tx_ttnews%5BbackPid%5D=185&cHash=cc6d4444ebae436b2a844a082a0ea2a8)

(17) http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/charter-applic-report-2010_EN.pdf

3.2 EØSU glæder sig over, at EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder efter omfattende høringer med eksperter og civilsamfundsorganisationer har udviklet indikatorer til måling af håndhævelsen af børns rettigheder⁽¹⁸⁾ og har udarbejdet en undersøgelse om børns trivsel i EU. Imidlertid indeholder denne undersøgelse udelukkende data om materielle vilkår og fysisk velfærd, men ingen sammensatte indikatorer til at måle livskvalitet og beskyttelse af børn, både hvad den praktiske udførelse og omfanget angår⁽¹⁹⁾.

3.3 Udvalget understreger, at det er nødvendigt med et tværgående partnerskab, hvis det skal lykkes at beskytte børns rettigheder og anvende dem effektivt. Et sådant partnerskab indebærer, at medlemsstaterne, de forskellige forvaltningsniveauer, nationale og internationale ngo'er samt civilsamfundsorganisationer, fora, der repræsenterer forskellige interesser (bl.a. børn og organisationer, der repræsenterer børn), arbejdsmarkedets parter (bl.a. arbejdsgivere, fagforeninger og aktører fra erhvervslivet) samarbejder om at nå visse mål.

3.4 Kommissionen kommer rigtigt nok ind på børnefattigdom og forskellige grupper af særligt udsatte børn, men alligevel bliver der ikke stillet skarpt på disse spørgsmål, selv om de har stor betydning for børns nuværende trivsel og for, at den fremtidige overgang til voksenliv og integration skal lykkes – ikke mindst set i lyset af de velkendte demografiske problemer, Europa står over for. Der bør også rettes særligt fokus på at undgå enhver form for kønsdiskriminering blandt børn.

3.5 Den økonomiske krise udgør en risikofaktor for børns velfærd og trivsel. Krisen påvirker børn på mange måder, særligt de børn, der lever under vanskelige forhold, for i de fleste tilfælde er de tjenesteydere og de fagfolk, der er involveret, selv under pres, lige som flere og flere grundlæggende tjenesteydere enten mangler helt eller kun delvist er til rådighed.

3.6 Hvad eksterne forbindelser angår, lægger EU stor vægt på spørgsmål, der er relevante for at beskytte og håndhæve børns rettigheder, herunder vægemål på tværs af landegrænser, forsvundne, uledsagede, arresterede ulovligt indvandrede og udnyttede børn, samt børn, der er ofre for seksuelt misbrug eller sexturisme⁽²⁰⁾. Imidlertid tages der ikke hånd om det voksende problem med børn, der efterlades i oprindelseslandet, når forældrene emigrerer. For disse børn er manglen på opsyn i de perioder, hvor forældrene arbejder i en EU-medlemsstat et alvorligt problem, for eksempel når forældrene er ude af stand til at tage børnene med, fordi vilkårene ikke er gode nok. Selv om der er behov for forældrenes arbejdskraft i et andet land – og de også betaler skat og bidrag i det pågældende land – har deres børn ingen rettigheder i sådanne situationer, og de udsættes for alvorlige risici.

⁽¹⁸⁾ http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/FRA-report-rights-child-conference2010_EN.pdf

⁽¹⁹⁾ http://www.tarki.hu/en/research/childpoverty/tarki_dwb_mainreport_online.pdf

⁽²⁰⁾ EØSU's udtalelse om »Beskyttelse af børn mod rejsende sexforbrydere« (EUT C 317, 23.12.2009, s. 43–48).

3.7 EØSU ønsker at fremhæve betydningen af de første anbefalinger om forbindelsen mellem børns rettigheder og erhvervslivet⁽²¹⁾, nærmere bestemt da UNICEF, FN's initiativ »Den Globale Pakt« og Red Barnet påbegyndte arbejdet med at udvikle principper og retningslinjer for at hjælpe erhvervslivet med at beskytte og fremme børns rettigheder. Udover at give mulighed for positive foranstaltninger henleder denne proces opmærksomheden på potentielle negative virkninger, navnlig i forbindelse med reklamer (rettet mod børn med ubehørig tilskyndelse til forbrug af fysisk eller psykisk sundhedsskadelige produkter eller til voldelig eller risikofyldt og erotisk-pornografisk adfærd), forbrugsmønstre, herunder sundhed og ernæring, turisme, børnearbejde og forskelsbehandling. Alle sektorer spiller en vigtig rolle på dette område og bør derfor samarbejde tæt med statslige organisationer og ngo'er, organisationer fra civilsamfundet og erhvervslivet samt fagforeninger for at nå målene både i EU og i medlemsstaterne.

3.8 EØSU mener, at selv om de fleste programmer vedrørende børn hører under medlemsstaternes beføjelser, er der et stigende antal EU-henstillinger og aktiviteter på flere områder (f.eks. førskoleundervisning, erhvervsuddannelse, unge, der forlader uddannelsessystemet for tidligt og forsvundne børn). De påvirker nationale politikker, men det er ikke altid klart, i hvor stort omfang de også påvirker gennemførelsen på nationalt niveau.

3.9 I mange EU-programmer (f.eks. om unge, uddannelse, livslang læring, integration af romaer, fattigdomsbekæmpelse, solidaritet mellem generationerne, balance mellem arbejde og privatliv, eksterne forbindelser osv.) bør mulighederne for at beskytte og fremme børns rettigheder have højere prioritet, navnlig med fokus på de forskellige grupper af særligt udsatte børn, herunder børn, der er efterladt i oprindelseslandet af forældre, der arbejder i udlandet.

3.10 EØSU har i en tidligere udtalelse⁽²²⁾ opfordret Kommissionen til at udpege en særlig repræsentant for vold mod børn med henblik på forsvaret af børns rettigheder og opfordret medlemsstaterne til at arbejde hen imod en afskaffelse af alle former for vold mod børn. EØSU beklager derfor, at Kommissionen ikke tager afstand fra korporlig afstraffelse af børn. Korporlig afstraffelse krænker barnets ret til ikke at blive slået. Børn, der bliver slået, lærer selv at bruge vold. Af hensyn til beskyttelsen af børns rettigheder og af retten til integritet og menneskelig værdighed fordømmer EØSU al anvendelse af vold mod børn. Det gælder også vold, som anvendes i »opdragelsesøjemed« i hjemmet. EØSU opfordrer derfor alle EU's medlemsstater til at lovgive om et forbud mod korporlig afstraffelse af børn. Udvalget gentager kravet om en særlig repræsentant og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde hen imod en afskaffelse af korporlig afstraffelse af børn i alle EU's medlemslande.

⁽²¹⁾ Children's Rights and Business Principles Initiative.

⁽²²⁾ EUT C 325 af 30.12.2006, s. 65–70.

3.11 Udvalget er enig i, at man skal lytte til børnene, rådspørge dem og inddrage dem i alle vigtige spørgsmål, der vedrører dem, for at sikre håndhævelsen af deres rettigheder mens de forberedes på et aktivt medborgerskab. For at det kan ske, er det også vigtigt at sikre adgang til børnevenlige versioner af dokumenterne og til at udforme og forvalte brochurer, websteder og særlige sektioner i disse, der er lige så let tilgængelige for børn, som Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender har planer om ⁽²³⁾.

3.12 alle retssystemer i EU bør indføre følgende foranstaltninger med det sigte at opnå en retspleje, der tager hensyn til børn og undgår at forvolde dem psykisk skade:

- i forbindelse med vidneafhøring af børn, der har været udsat for en seksuel forbrydelse, bør man undgå at udsætte barnet for yderligere traumer, og afhøringen bør derfor gennemføres med bistand fra specialuddannede professionelle eksperter, eventuelt på et neutralt sted, dvs. ikke i en retsbygning;
- vidneafhøringer af børn, der er indblandet i forældrenes skilsmisssag, bør gennemføres efter samme forsigtighedsprincipper som ovenfor, og børnene bør beskyttes mod at blive brugt som redskaber af hverken deres forældre eller forsvarsadvokater.

3.13 For at opnå en mere effektiv formidling af børns rettigheder er det nødvendigt, at medierne – herunder de sociale medier – spiller en positiv rolle, når man skal nå ud til forældre, fagfolk og børnene selv.

3.14 EØSU slår til lyd for brugen af den åbne koordinationsmetode samt andre mulige mekanismer som en strategi, der har været med til at sikre, at samarbejdet mellem medlemsstaterne samt identifikationen og brugen af god praksis bidrager til at beskytte og håndhæve børns rettigheder og samtidig indarbejde børnerelaterede spørgsmål i andre politikker.

3.15 Som fremtrædende repræsentant for civilsamfundet vil EØSU yde et bidrag ved systematisk at overvåge resultaterne og ved at udbrede og styrke børns rettigheder via medlemmerne.

3.16 For at kunne håndhæve lovgivningen mere effektivt mener EØSU, at det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at skabe tættere samarbejde og samråd end hidtil mellem de forskellige FN-organer, Komitéen for Barnets Rettigheder, Europarådet samt internationale børneorganisationer og organisationer, der repræsenterer børn, fordi disse organisationers mål og aktiviteter indgår i en bred og omfattende håndhævelse af børns rettigheder.

Bruxelles, den 7. december 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽²³⁾ Børnehjørnet på www.europa.eu.